

PAiLiN

ธรรมะ ลดกรรม

สม ส ถ า พ ร

บาปกรรมที่เคยก่อ แม้ตัดขาดไม่ได้ แต่ลดและบรรเทาได้
มิใช่ด้วยอุตรวิธีอันหลงทิศทาง แต่ด้วยแนวปฏิบัติตามวิถีแห่งธรรมะ
นี้แหละยิ่งจะลดแรงสนองของบาปกรรมได้

ธรรมะ ลดกรรม

สมสถาพร

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ
สมสถาพร.

ธรรมะลดกรรม.--กรุงเทพฯ : ไพลิน, 2550.

112 หน้า.

1. พุทธศาสนา. I. ชื่อเรื่อง.

294.3138

ISBN 978-974-295-242-6

© สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามลอกเลียนไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือ
นอกจากจะได้รับอนุญาตจาก บริษัท ไพลินบุ๊กเน็ต จำกัด (มหาชน)

ประธานกรรมการ
ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร
ที่ปรึกษากฎหมาย
ผู้จัดการสำนักพิมพ์
บรรณาธิการบริหาร
บรรณาธิการต้นฉบับ
กองบรรณาธิการ

พิสูจน์อักษร
ออกแบบปก
ศิลปกรรม
พิมพ์

พล.อ.วิชา ศิริธรรม
ฉัตรเฉลิม เฉลิมชัยวัฒน์
อนันต์ แยมเกษร น.บ., นศ.ม.
สมบัติ สุทธิจิตร
ลาวัณย์ เฉลิมชัยวัฒน์
ขวลิตร พรหมกิตวงศ์
สุรวิรัตน์ เข็นหลวง สุพรรณษา อินวงศ์
ศิริพร พงศ์สันต์วิภา
ศักดิ์ชัย บางมด อนุลักษณ์ เชิดชู
ม-ะ-จ-ง
Moo-wan
บริษัท โรงพิมพ์มิตรสัมพันธ์กราฟฟิค จำกัด

จัดพิมพ์/จัดจำหน่าย

บริษัท ไพลินบุ๊กเน็ต จำกัด (มหาชน)

81 ถนนเสรีไทย แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ 10510

โทรศัพท์ 0 2540 1919 โทรสาร 0 2540 1818

Website : www.pailinbooknet.com E-mail : info@pailinbooknet.com

ราคา 109 บาท

คำนำสำนักพิมพ์

ความเชื่อในเรื่องของเวรกรรมนั้นถือว่าเป็นเรื่องสากล เพราะไม่ว่าคุณจะนับถือศาสนาใด เป็นคนประเภทไหน ถือสัญชาติอะไร ล้วนแล้วแต่มีเวรกรรมเป็นของตัวเองด้วยกันทั้งสิ้น

ไม่มีใครจะหลุดพ้นจากเวรกรรมของตนเองได้ ต้องรับกรรมต่อสิ่งที่ตนได้กระทำขึ้น สุดแล้วแต่ว่าจะเป็นกรรมดีหรือกรรมชั่ว ถ้าเป็นกรรมดีก็ย่อมจะได้ผลดีเข้าสักวันหนึ่ง แต่ถ้าเป็นกรรมชั่วนั้น ไม่ว่าจะหนีไปไกลสักแค่ไหน สักวันก็ต้องชดใช้

ในพระพุทธศาสนาของเรานั้น พระพุทธเจ้าได้สั่งสอนให้ทุกคนประพฤติดี ละเว้นจากความชั่ว และทำจิตใจให้บริสุทธิ์ผ่องใส นี่คือสิ่งพื้นฐานที่พุทธศาสนิกชนต้องน้อมรับกฎแห่งกรรม เป็นเรื่องของความเชื่อที่จะทำให้มนุษย์รู้จักที่ยับยั้งจิตใจในการกระทำความผิด เพื่อเตือนสติให้คิดถึงสิ่งที่ตนเองจะได้รับ หากว่าได้กระทำความชั่วลงไปแล้ว

กรรมะต่างๆ ที่ได้รวบรวมเอาไว้ใน “**ธรรมะลดกรรม**” ถือว่าเป็นอีกหนทางหนึ่งที่จะช่วยตัดกรรมของคุณในบางส่วน แต่ไม่ใช่ทั้งหมด นั่นคือ ถ้าคุณเริ่มที่จะยึดหลักกรรมข้อใดข้อหนึ่งเอาไว้ อย่างน้อยๆ ก็เชื่อว่าชีวิตของคุณก็จะไม่ต้องก่อกรรมเพิ่มขึ้นอีก

ปรารภนาดี
บรรณาธิการ

คำนำ

ไม่ใช่พิธีกรรมนอกเขตศาสนา

มิใช่การไขว่คว้าอย่างมกมายกับวัตถุสิ่งของที่ว่าดีที่ว่าขลังใดๆ

เลย

สิ่งเดียวที่เป็นความจริงเท่านั้นคือ “ธรรมะ”

ธรรมะจะช่วยลดกรรมบรรเทาบาปได้

ธรรมะช่วยให้รู้แนวปฏิบัติอันดีงาม ที่จะสร้างสมบุญ สร้าง
บารมีให้แก่ตนเอง

เพื่อให้ดำเนินไปในหนทางชีวิตที่สะอาด ราบรื่น สุขสงบ พบ
กับอุปสรรคและความทุกข์ให้น้อยที่สุด

มงคลธรรมในเล่มนี้ คัดสรรรวบรวมจากพระไตรปิฎกหลายสิบ
เล่ม เพื่อให้ง่ายต่อการอ่าน และเพื่อเผยแผ่ธรรมะดีๆ แท้ๆ ที่เป็น
มงคลแก่ทุกวิถีชีวิต

ธรรมะทุกข้อเป็นดังปรัชญาชีวิต ที่พึงยึดเหนี่ยวเอาไว้ให้ชีวิตไม่
ซวนเซไปในทางบาปกรรม

ธรรมะทุกข้อเป็นคำสอนของพระพุทธเจ้า

ลองศึกษาดูให้ซาบซึ้ง จะเป็นประโยชน์แก่ตนเองยิ่งนัก

สมสถาพร

	กรรมกิเลสที่ควรรู้	7
	เจริญภาวนา	11
	การให้ทาน ได้อานิสงส์มาก	19
	สัมมาสมาธิ	27
	ค้นหาสาเหตุทุกข์	43
	วัตถุอันควรบูชา	67
	เชื่อเรื่องกรรม	77
	ทำบุญทำทาน	89
	ปิณฑของหลวงพระ	97

กรรมกิเลสที่ควรรู้

กรรมกิเลสคือ กรรมเครื่องเศร้าหมอง 4 อย่าง

1. ปาณาติบาต ทำให้ชีวิตสัตว์ตกล่วง
2. อทินนาทาน ถูเอาสิ่งของที่เจ้าของไม่ได้ให้ด้วยอาการแห่งขโมย
3. กาเมสุมิฉจจารา ประพฤติผิดในกาม
4. มุสาวาท พูดเท็จ

กรรม 4 อย่างนี้ นักปราชญ์ ไม่สรรเสริญเลย

การค้าที่ไม่ชอบธรรม 5 อย่าง

มิชฌาวณิชา คือการค้าที่ไม่ชอบธรรม 5 อย่าง

1. ค้าขายเครื่องประหาร
2. ค้าขายมนุษย์
3. ค้าขายนำสัตว์เป็นสำหรับฆ่าเพื่อเป็นอาหาร
4. ค้าขายน้ำเมา
5. ค้าขายยาพิษ

การค้าขาย 5 อย่างนี้ เป็นข้อห้าม อุบาสกไม่ให้ประกอบ

กุศลกรรมบถ 10 จัดเป็นกายกรรม 3 อย่าง

1. ปาณาติปาตา เวระมะณี เว้นจากชีวิตสัตว์ ให้ตกลง
2. อทินนาทานา เวระมะณี เว้นจากการถือเอาสิ่งของที่เจ้าของไม่ได้ให้
3. กาเมสุมิฉจจารา เวระมะณี เว้นจากการประพฤติดิฉินคาม

จัดเป็นวจีกรรม 4 อย่าง

4. มุสาวาทา เวระมะณี เว้นจากการพูดเท็จ
5. ปิสุณาวาจา เวระมะณี เว้นจากการพูดส่อเสียด
6. ผรุสวาจา เวระมะณี เว้นจากการพูดคำหยาบ
7. สัมผัปปลาปะ เวระมะณี เว้นจากการพูดเพื่อเจ้า

จัดเป็นมโนกรรม 3 อย่าง

8. อภิชฌา ไม่โลภอยากได้ของเขา

9. อพยาบาท ไม่พยาบาทปองร้าย
10. มิจฉาทิฏฐิ เห็นชอบธรรม คลองธรรม

กรรม 10 อย่างนี้เป็นทางบุญ

กุศลมูล 3 อย่าง

รากเหง้าของกุศล เรียกว่ากุศลมูลมี 3 อย่างคือ

1. อโลกะ ไม่อยากได้
2. อโทสะ ไม่คิดประทุษร้ายเขา
3. อโมหะ ไม่หลง

ถ้ากุศลเหล่านี้ อโลกะก็ดี อโทสะก็ดี อโมหะก็ดี มีอยู่แล้ว กุศลอื่นที่ยังไม่เกิดขึ้นก็เกิดขึ้น ที่เกิดแล้วก็เจริญมากขึ้น เหตุนั้นควรให้เกิดขึ้นในสันดาน

